

בעזרת השם יתברך

ספר
אֲשֶׁר הִיא אֶל יוֹאֵל

דברות קודש שזכינו לשמוע מפי
ראש הישיבה שליט"א ביו"ט
שבועות ובשיעור פעולת הצדיק
ובעת רעוא דרעוין פרשת נשא
ה'תשפ"א

יוצא לאור על ידי
"קרן הדפסה היכל הקודש"

לקבלת הספרים והקונטרסים:

היכל הקודש צפת
Heichal Hakodesh Tzfas
קרית מאור חיים
058-321-0705

היכל הקודש
ירושלים
Heichal Hakodesh
Jerusalem
רח' ר' נחמן מברסלב 15
052-764-4664

היכל הקודש ביתר עילית
Heichal Hakodesh
Beitar Illit
רחוב החווה מלובלין 58
052-767-4285

היכל הקודש בני ברק
Heichal Hakodesh
Bnei Brak
רחוב יהודה הלוי 4
052-760-5715

היכל הקודש יבנאל
Heichal Hakodesh
Yavne'el
רחוב דרך ההר
052-716-3184

היכל הקודש בית שמש
Heichal Hakodesh
Beit Shemesh
רחוב ריב"ל 6
050-419-9751

www.BreslevCenter.com

ברסלב סנטר

לשמועת השיעורים באידיש, בלשון הקודש ובאנגלית
מהראש ישיבה שליט"א התקשרו:

קואל פון חיזוק
לנשים
079-704-0069

קול
ברסלב
079-704-0066

חיזוק יומי

לקבלת החיזוק היומי

rabbirothhebrew@gmail.com

RABBIROTH.ORG

לתרומות עבור הוצאות הדפסת הגליונות
נדרים פלוס על שם היכל הקודש
ירושלים/בני ברק/צפת/בית שמש

**יום טוב שבועות, שנת תשפ"א לפרט קטן, בשטעטל, קרית
ברסלב - ליבערטי יע"א, בצל ראש הישיבה שליט"א.**

**ביו"ט הראשון לאחר התפילה, בשעת הקידושא רבא, אמר
ראש הישיבה שליט"א:**

אכילת מאכלי חלב

תודה לך השם יתברך שזכינו לקבל את התורה מחדש.

מוהרא"ש אומר טעם יפה מדוע אוכלים מאכלי חלב בשבועות, כי רבינו אמר (שיחות הר"ן, סימן כו): "בעולם שכחה זה חסרון, אבל אני אומר ששכחה זאת מעלה נפלאה. כי אם אדם היה זוכר כל דבר שהוא עשה הוא לא היה יכול ללמוד ולהתפלל ולעשות מצוות, זה היה מפריע לו במה שהוא היה עושה, הוא לא היה מפסיק לחשוב מהעבר, מכל הנפילות והבעיות שהוא עבר, וזה היה יכול לגרום שלא ינסה להתחיל עוד פעם מחדש; אבל כעת שיש שכחה, אפשר להתחדש ולהתחיל מהתחלה". לכן כשאנו מקבלים את התורה אנו אוכלים מאכלי חלב, כדי שנזכור שכאילו נולדנו מחדש, תינוק הרי אוכל רק חלב, לכן אנו אוכלים מאכלי חלב להראות שנולדנו מחדש, אנו מתחילים מחדש להיות יהודים כשרים.

יש עוד טעם שאמר החוזה הקדוש מלובלין זכותו יגן עלינו, כל אוכל שמתקלקל, אוכל שלא מריח טוב, לדוגמא בשר מעופש, דגים סרוחים, סכנה לאכול את זה וזורקים אותם לאשפה, שונה מהם החלב, שאפילו אם התקלקל אין זורקים אותו, אפשר עדיין להשתמש בו, מכינים ממנו גבינה טעימה, לכן אוכלים מאכלי חלב בחג השבועות, כי רוצים להראות לאדם, אפילו אם נפלת לעבירות, התקלקלת, אף אחד לא רוצה להיות בקרבתך, אתה מסריח מהמעשים המכוערים שלך רחמנא לצלן, עם כל זאת אתה יכול לחזור בתשובה ולהיות צדיק, כמו חלב מקולקל שאינו נזרק רק עושים ממנו גבינה טעימה.

וזה מה שרבינו מלמד אותנו, שבשום אופן אסור להתייאש; רבינו צעק (ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן עח): "אין שום יאוש בפעולם פלל!" אומר רבי נתן (שיחות הר"ן, סימן קנג): רבינו צעק זאת בכל כוחו הוא צעק בקול גדול: "גיוואלד, אל תתייאשו, אין יאוש בעולם כלל" אין כזה דבר יאוש, אין אדם שלא יכול לחזור בתשובה ואין עבירה שאי אפשר לתקן.

רבינו הקדוש אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן קיב): "אם אתה מאמין, שייכולין לקלקל, תאמין שייכולין לתקן", אם אתה מאמין שאתה יכול לעשות רע תאמין שאתה יכול לתקן, צריך להאמין בזה, צריך לדעת שהשם יתברך מקבל אותנו כשאנחנו עושים תשובה, הוא מחכה שהאדם יחזור אליו, משא"כ היצר הרע הוא רוצה מהאדם רק דבר אחד: "תישבר!" הוא רוצה שהאדם יחליט בינו לבין עצמו ויאמר אחת ולתמיד: "אני כבר אבוד!" כל פעם שהוא מפיל את האדם לעבירה כוונתו היא לגרום לאדם חלישות הדעת, שהוא יישבר ויפסיק לנסות להיות יהודי טוב וכשר, זה מה שמסמל לנו המנהג של אכילת מאכלי חלב: "מחלב חמוץ עושים גבינה", כלומר: "מבן אדם מקולקל אפשר להיות צדיק גדול".

קרפלך

אנו נוהגים לאכול קרפלך (כיסנים) משולשי קצוות בחג השבועות, זה מזכיר לנו את הסיפור עם החכם והתם (סיפורי מעשיות, מעשה ט) שרבינו מספר שם שהתם היה סנדלר, אבל הוא לא הצליח להתמקצע ולבנות נעליים יפות, הוא היה בונה נעל עם שלוש קצוות, זה כלל לא היה נראה נעל, עם כל זאת הוא היה לוקח את הנעל משולשת הקצוות והיה מחיה את עצמו עם זה ואומר: "איזה נעל יפה עשיתי, כמה מתוקה הנעל שלי, כמה דבש היא, ממש סוכריה, נעל נחמדה", אשתו היתה שואלת אותו: "אם זה כמו שאתה אומר, מדוע מבקשים סנדלרים אחרים הרבה יותר כסף ממה שאתה דורש עבור הנעל?" היה התם עונה לה: "מה זה נוגע אלי? זה מעשה שלו וזה מעשה שלי, ולמה לנו לדבר מאחרים, בא נראה כמה אני מרוויח מיד ליד",

לכן אנו אוכלים קרפלך משולשי קצוות, שנזכור, שאפילו אם לתפילות שלנו יש פנים כמו של נעל בעלת שלוש קצוות, שנחיה את עצמינו עם זה, ואם ללימוד שלנו יש פנים כמו של נעל בעלת שלוש קצוות שנאמר לעצמינו את כל הלשונות שהתם אמר ושר לנעל שהוא עשה, כי זה סוד ההצלחה בחיים, שהאדם יחייה את עצמו עם כל נקודה טובה שיש בו אפילו אם הוא רחוק משלימות.

זה מה שאנו צריכים ללמוד ממנהג אכילת הקרפלך, לשמוח עם כל דבר קטן שעושים, ולהיות בשמחה ולהתענג ביום טוב, בפרט כשיש כבר ילדים אז זה מאוד נחוץ להכניס אורח שמחה וחוויית בחג. אדם יכול לנהוג בכל החומרות שבעולם, אבל אם הוא עושה זאת בלי שמחה, עם מתח ועצבים, זה מאוד מזיק לילדיו, כי ילדים רוצים להרגיש אושר ושמחה, לכן אם האבא עושה את המצוות בשמחה, עם חיות, אז הם יאהבו להיות בבית, אבל אם הוא מקיים את הכל בכפיה, בלי חיות וחשק אז הם יחפשו לברוח מהבית, הם עלולים לחפש אושר מדומה מחברים לא טובים השם ישמרינו.

השם יעזור שנציית לרבינו כך יהיו לנו חיים יפים, אמן.

ביום הראשון של שבועות לפנות ערב אחרי תפילת מנחה,
לימד ראש הישיבה שליט"א בשיחות הר"ן, סימן עו:

סדר דרך הלימוד

רבינו הקדוש נתן לנו מתנה מאוד יקרה, את 'סדר דרך הלימוד', רבינו הקדוש מגלה לנו שישנה דרך קלה שאפילו שלא מבינים מה שלומדים - שלא יעצרו מללמוד רק שיאמרו את המילים של התורה, ובסוף יבינו.

רבינו הקדוש אומר (שיחות הר"ן, סימן עו): "שְׂאִין צְרִיכִין בְּלִמּוּד רַק הָאֲמִירָה לְבַד, לֹאמַר הַדְּבָרִים פְּסָדֵר, וּמִמֵּילָא יָבִין", כשלומדים צריך רק לומר את מילות התורה הקדושה, ואפילו אם לא מבינים לאחר זמן מבינים, "וְלֹא יְבַלְבֵּל דַּעְתּוֹ בְּתַחֲלַת לְמוּדוֹ שְׂיִרְצֶה לְהַבִּין תְּכַף, וּמַחֲמַת זֶה יִקְשֶׁה לוֹ הַרְבֵּה תְּכַף וְלֹא יָבִין כֻּלָּל, רַק יִכְנִיס מַחוּ בְּהַלְמוּד, וַיֹּאמֶר פְּסָדֵר בְּזְרִיזוֹת וּמִמֵּילָא יָבִין", ואסור להישבר מזה שרואים שלא מבינים את הלימוד, כי זה לבד שרוצים להבין מיד - מקשה על הלימוד, רק יש לומר את המילים כסדרן ואחר כך ממילא מבינים, "וְאִם לֹא יָבִין תְּכַף", ואם לא מבינים בפעם הראשונה "יָבִין אַחַר כֶּף", מבינים בפעם השניה, "וְאִם יִשְׁאָרוּ אֵיזָה דְּבָרִים, שְׂאֵף עַל פִּי כֵן לֹא יוּכַל לְעֵמֵד עַל פְּוִנְתּוֹ", ואם לא מבינים בפעם השניה, "מַה בְּכַף" - אז מה קרה? לא קרה כלום, "פִּי מַעֲלֵת רַבּוּי הַלְמוּד עוֹלָה עַל הַפֶּל", כי הלימוד עצמו יותר גבוה מהכל, כמו שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (שבת סג ע"א; עבודה זרה יט.): "לְגִמּוּר וְהִדָּר לְסִפּוּר, וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מַה קָאָמַר", שקודם אדם יראה לומר הרבה את מילות התורה הקדושה, אפילו אם הוא לא מבין מה שהוא לומד, ואחר כך שילמד בכדי להבין, "פִּי עַל יְדֵי רַבּוּי הַלְמוּד, שְׂיִלְמַד בְּמַהִירוֹת וַיִּזְכֶּה לְלַמֵּד הַרְבֵּה, עַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְעֵבֹר כַּמָּה פְּעָמִים אֵלּוֹ הַסְּפָרִים שְׁלוּמֵד - לְגִמְרָם, וְלַחֲזוֹר לְהַתְחִיל וּלְגִמְרָם פְּעַם אַחַר פְּעַם, וְעַל יְדֵי זֶה מִמֵּילָא יָבִין וכו'", כי אם מתרגלים ללמוד מהר לומדים הרבה מאוד, ועל ידי זה זוכים לעבוד על כל לימוד הרבה פעמים, עד שזוכים להבין את מה שלומדים.

רבינו דיבר איתנו רבות ללמוד בדרך זו, לא לחפש להבין מיד כשלומדים, רק ללמוד הרבה בלי להבין עד שיזכו להבין כי זאת עצה מאוד טובה שיוכלו ללמוד, ועל ידי דרך זו אפשר לזכות ללמוד בכל חדרי התורה, ובסוף זוכים להבין הרבה יותר מאשר כשלומדים על מנת להבין מיד עם כל הדקדוקים.

כשלומדים על פי סדר דרך הלימוד מספיקים הרבה יותר מאשר כשלומדים לאט ומתעמקים להבין כל מילה, שזה רק מפריע ללימוד, "וְכִמָּה בְּנֵי אָדָם פָּסְקוּ מִלְמוּדָם לְגַמְרֵי עַל יְדֵי רַבּוּי הַדְּקָדוּקִים שְׁלָהֶם, וּמְאוּמָה לֹא נִשְׁאַר בְּיָדָם", והרבה מאוד אנשים הפסיקו לגמרי ללמוד בגלל שהם למדו והתעמקו וכו'.

"אָבֵל כְּשֵׁיֶרְגִיל עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּמַהֲירוֹת פְּנֹזֶכֶר לְעֵיל - בְּלֵי דְקָדוּקִים הַרְבֵּה, הַתּוֹרָה תִּתְקַיֵּם בְּיָדוֹ, וַיִּזְכֶּה לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְאֹד, גָּמְרָא וּפּוֹסְקִים כָּלָם, וְתַנּוּךְ מְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזוֹהַר וְקַבָּלָה, וְשִׁשְׁרֵי סִפְרֵים כָּלָם", אבל אם אדם מתרגל ללמוד מהר - כמו שהזכרנו לעיל, הוא יזכה ללמוד מאוד הרבה, הוא יזכה לעבור על כל התורה - גמרא עם כל הפוסקים תנ"ך עם כל המדרשים וזוהר הקדוש, "וּיְכַבֵּר מִבְּאֵר שִׁיחָתוֹ שֶׁל רַבֵּנוֹ זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה, שְׂטוֹב לְאָדָם שִׁיעֲבוֹר בְּחַיָּיו בְּכָל הַסִּפְרִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה", וכמו שרבינו רצה שנעבור על כל התורה כולה (עיין שיחות הר"ן, סימן כח), עיין שם.

זאת דרך מתוקה ונעימה ללימוד, כשלומדים על פי 'סדר דרך הלימוד' של רבינו לומדים בכל יום מימות השנה אפילו כשטרודים ועמוסים והראש לא נמצא במקום, ועם הזמן זוכים והראש נפתח וזוכים להבין את כל מה שלומדים.

השם יעזור שנציית לרבינו כך יהיו לנו חיים יפים, אמן.

**שבת קודש פרשת נשא, שנת תשפ"א לפרט קטן, בבוקר
לאחר התפילה המשיך ראש הישיבה שליט"א את השיעור
בספר הקדוש פעולת הצדיק מסימן תשסב עד סימן תשסח.**

סימן תשסב: יום א', י"ז בסיון: נסע רבנו ז"ל מעיר לעמברג כדי לחזור
לבייתו שבְּעִיר בְּרֶסְלָב. וְנִסַּע דֶּרֶךְ עִיר בְּרָאד, (שהיא במרחק של 60 קילומטרים מעיר לעמברג
בערך). וכְּשֶׁהִגִּיעַ לְעִיר בְּרָאד, נִתְמַהֵמָה שָׁם בְּעֶרְךָ שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת בְּבֵית חָמִיו
רַבִּי יַחְזִקְאֵל טְרַאכְטִינְבֶּעֶרְג. וְהִדּוּקְטוֹרִים הִזְהִירוּ אוֹתוֹ מְאֹד, שְׁלֹא יִסַּע שׁוֹם
נִסְיָעָה, כִּי קָשָׁה לוֹ הַנְּסִיעָה מְאֹד מְרַב כְּבֹד הַחֹלְלָת שָׁלוֹ, וְשְׂאִי־אֶפְשָׁר לוֹ
לִסַּע כִּי אִם פְּרָסָה אַחַת בְּיוֹם, אִךְ רַבְּנוּ ז"ל לֹא חָשַׁשׁ לְדַבְרֵיהֶם כָּלֵל רַק נִסַּע
בְּזִרְיוֹת גְּדוֹלָה כְּדֶרֶךְ הַסּוֹחְרִים כְּמָה וְכְמָה פְּרָסְאוֹת בְּיוֹם אֶחָד.

סימן תשסג: יום ג', ג' בתמוז: נסע רבנו ז"ל מעיר בְּרָאד והִגִּיעַ בְּיוֹם ו'
עֶרֶב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר חֲקַת בְּעִיר יַאֲנוֹב, (שהיא במרחק של 150 קילומטרים מעיר בְּרָאד בערך).

סימן תשסד: שַׁבַּת־קֹדֶשׁ פְּרֻשַׁת חֲקַת, ז' בתמוז: שַׁבַּת רַבְּנוּ ז"ל בְּעִיר
יַאֲנוֹב. וְשָׁם הָיָה רַבְּנוּ ז"ל נֹעַלְם מִכָּל אֲנָשֵׁי הָעִיר, וְלֹא הִרְגִישׁוּ כָּלֵל, שֶׁהִגִּיעַ
רַבְּנוּ ז"ל לְעִיר.

סימן תשסה: ובְּמוֹצָאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ: הָיָה רַבְּנוּ ז"ל עוֹר כְּדָרְכּוֹ בְּכָל שָׁבוּעַ
וְהַתְּבוּדָה כָּל הַלַּיְלָה עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר.

סימן תשסו: יום א' פְּרֻשַׁת בְּלָק: הַתְּפִלָּל רַבְּנוּ ז"ל וְתִיקִין כְּדָרְכּוֹ תְּמִיד.
וְתַכְּף־יִמִּיד הַזְּדִרְזוּ מִשָּׁם לְנִסְעַ אֶל בֵּיתוֹ בְּעִיר בְּרֶסְלָב, (שהיא במרחק של 50 קילומטרים
מעיר יַאֲנוֹב בערך). וכְּשֶׁהִגִּיעַ לְכַפָּר וּוַאֲרַנְוִיֶּעֶ, (שהיא במרחק של 52 קילומטרים מעיר בְּרֶסְלָב בערך),
פְּתָאָם רָאָה אוֹתוֹ אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי־שְׁלוֹמְנוּ וְקִפֵּץ עַל הָעֵגְלָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל מְרַב
שְׂמִחָה וְחִדּוּה, כִּי לֹא רָאָה כְּכֹר אֶת רַבְּנוּ ז"ל כְּמַעֲט שָׁנָה, (כִּי רַבְּנוּ ז"ל נִסַּע לְעִיר לְעַמְבֶּרְג
תַּכְּף־יִמִּיד אַחַר סְבוּת, עָנַן לְעִיל סִימָן תַּשְׁכ"ח). וְעַכְשָׁו פְּתָאָם רָאָה אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל־כֵּן קִפֵּץ
עַל הָעֵגְלָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל מְרַב שְׂמִחָה וְאַהֲבָה, וְנִתֵּן שְׁלוֹם לְרַבְּנוּ ז"ל וְנִשְׁקַ
יְדוֹ הַקְּדוּשָׁה וְהַחֲיָה אֶת רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד.

סימן תשסז: לַעֲת עָרַב הִגִּיעַ רַבְּנוּ ז"ל לְעִיר בְּרֶסֶלַב. וַיֵּצְאוּ לַקְּרֵאתוֹ כָּל אַנְשֵׁי הָעִיר, כִּי תִכְתְּפוּ-וּמִיד, כְּשָׁבָא רַבְּנוּ ז"ל לְשַׁעְרֵי הָעִיר, נַעֲשֶׂה רַעַשׁ, שְׂרַבְּנוּ ז"ל בָּא. וְחִבְרָא חִבְרָא אֵית לִיה, וְתִכְתְּפוּ-וּמִיד נִתְפָּרְסִים בְּכָל הָעִיר, שְׂרַבְּנוּ ז"ל הִגִּיעַ. וּבָאוּ כָּלֵם לְקַבֵּל פְּנֵיו הַקְּדוֹשׁוֹת. וּכְשֶׁנִּכְנַס רַבְּנוּ ז"ל אֶל בֵּיתוֹ, וְהָיוּ אָז הַמּוֹן רַב מְאַנְשֵׁי-שְׁלוֹמְנוּ וּמְאַנְשֵׁי הָעִיר. וְדַבֵּר רַבְּנוּ ז"ל אֶז הַרְבֵּה וְהִתְחִיל לְסַפֵּר קִצַּת מְנֻסֵיעָתוֹ וְאָמַר: "כְּשֶׁנִּסְעַתִּי מִלְעַמְבְּרַג עַד כְּפַר וּוְאַרְנוֹוִיֶּעֶ, הָיִיתִי דוֹמָה בְּעֵינַי כְּמוֹ חוֹנֵי הַמַּעְגָּל, שְׂיִשָּׁן שְׁבָעִים שָׁנָה. וְהָיִיתִי סְבוּר, שְׁכָבֵר שְׁכָחוּ אוֹתִי. וּבְבוֹאֵי לְכָפֵר הַנַּ"ל קִפְץ עַל הָעֲגָלָה אֶצְלֵי הָאִישׁ הַנַּ"ל וְהוּא הִחֲזִיק אוֹתִי מִמַּשׁ, כִּי רָאִיתִי, שְׂעֵדִין זוֹכְרִים אוֹתִי!" וְאָמַר: "אַנִּי דוֹמָה עֲכָשׁוּ כְּגַמֵּל עַלֵי אָמוֹ".

אמר ראש הישיבה שליט"א: רבינו מאוד החייה את עצמו מכך שאחד מאנ"ש כל כך שמח לפגוש אותו, כי צדיק שמוסר את נפשו לעזור ליהודים אחרים, הוא מנסה בכל הדרכים האפשריות להחזיר יהודים לאביהם שבשמים, הוא מדבר וכותב חיזוק ועצות לכל יהודי, הוא יכול להתחיל לפעמים לחשוב 'מה אני פועל עם כל הדרשות והספרים שלי?' וכשמישהו מגיע להגיד לו עד כמה הדרשות והספרים מחזקים אותו לעבוד את השם יתברך, זה מאוד מחזק ומחיה אותו.

מוהרא"ש היה אומר שלפעמים היו נכנסות בו מחשבות ייאוש, 'מי אמר שהדרשות והספרים שלי פועלים משהו בעולם?' 'מי צריך את הספרים שלי' מבחוץ לא יכלו לראות זאת, מבחוץ היה נראה שהוא מאוד חזק, וכשמישהו נכנס להודות לו על הספרים והקונטרסים הקדושים שלו זה נתן לו כח להמשיך הלאה עם עבודת הקודש שלו, והוא המשיך לכתוב עוד ועוד קונטרסים, ועל ידי זה אנו מחיים את עצמינו עד היום הזה.

וכך גם מביא רבינו הקדוש (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קכו) שכל פעם שהחבריא שיבחו את רבם התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי לאחר מכן הוא אמר להם עוד חידושי תורה, לנו אין שום השגה בצדיק, מבחוץ נראה שהצדיק

מסתובב עם כל העוצמה שאפשר לחשוב כאילו הצדיק לא צריך חיזוק בכדי להמשיך עם עבודתו הקדושה, אבל האמת שזה לא כך, הצדיק גם רוצה לראות שהוא עושה משהו עם היגיעה הקשה שלו.

השם יתברך יעזור שנציית לרבינו כך יהיו לנו חיים יפים, אמץ.

שבת קודש פרשת נשא, תשפ"א לפרט קטן, בסעודה שלישית לימד ראש הישיבה שליט"א בשיחות הר"ן סימן רלח.

לשון רבינו זכרוננו לברכה: הִיָּה מְדַבֵּר עִם אֶחָד בְּתוֹךְ כָּךְ שָׁמַע אֶחָד שֶׁהָיָה מִתְפַּלֵּל תְּפִילַת עֲרֵבִית וְאָמַר וְתִקְנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְאָמַר אוֹתוֹ הָאִישׁ בְּמַהֲירוֹת אֵלּוֹ הַתְּבוּת וְתִקְנֵנוּ בְּעֵצָה וְכוּ' וְעָנָה רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, וְאָמַר לְזֶה שֶׁעָמַד אֲצֵלוֹ: הֲרֵאִיתָ שֶׁזֶה חוֹטֵף בְּמַהֲירוֹת אֵלּוֹ הַתְּבוּת וְתִקְנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה וְכוּ' הֲלֹא אֵלּוֹ הַתְּבוּת צְרִיכִין לְהַתְּפַלֵּל בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל וּבְכוּנָה גְּדוֹלָה מֵעֲמָקָא דְּלִבָּא מְאֹד כִּי זֹאת הִיא תְּפִילָה יְקָרָה מְאֹד מְאֹד כִּי מְאֹד צְרִיכִין לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹזְפָה שְׂיִתֵּן לָנוּ הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ עֵצָה טוֹבָה שְׁנוֹזְפָה לִידַע אֵיךְ לְהַתְּנַהֵג וְכוּ' וְדַבֵּר זֶה מוֹכֵן מְאֹד לְכָל מִי שֶׁרוֹצֵה לְכַנֵּס בְּעִבּוּדַת הֵשֵׁם שְׁצְרִיכִין לְבַקֵּשׁ מְאֹד מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ עַל זֶה שְׁנוֹזְפָה לְעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנָיו יִתְבָּרַךְ.

וְאָמַר עַל עֲצָמוֹ: כְּשֶׁמְגִיעַ הַיּוֹם אָנִי מוֹסֵר כָּל תְּנוּעוֹת שְׁלִי שֶׁל כָּל הַיּוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ שְׂיִהְיֶה כָּל הַתְּנוּעוֹת שְׁלִי וְשֶׁל בְּנֵי כְּנֵי וְשֶׁל הַתְּלוּיִים בִּי שְׂיִהְיֶה הַכֹּל כְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ וְכוּ' וְכוּ' וְכֵן כְּשֶׁמְגִיעַ שַׁבָּת אוֹ יוֹם טוֹב וְכִיּוֹצֵא אָנִי מוֹסֵר הַיּוֹם לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ שְׂיִהְיֶה כָּל הַנְּהַגַת אוֹתוֹ הַשַּׁבָּת כְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ וְאַחַר כָּךְ כִּמוֹ שֶׁמְתַנַּהֵג אֲצֵלוֹ בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם אוֹ בְּאוֹתוֹ הַשַּׁבָּת וְכִיּוֹצֵא שׁוֹב אֵינּוּ מְבַלְבֵּל דַּעְתּוֹ אַחַר כָּךְ כִּלְלֵם אִם הָיָה הַנְּהַגַת שֶׁל אוֹתוֹ הַיּוֹם כְּרִאוּי וְהֶבֶן. עַד כֹּאן לְשׁוֹן רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה.

רבינו שמע פעם איך שמישהו מתפלל ערבית והוא אמר במהירות את המילים: "וְתִקְנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ", אמר רבינו: "את המילים 'וְתִקְנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ', צריך לומר עם הרבה כוונה, כי זאת תפילה מאוד חשובה", כי עיקר הבעיה היא שלא יודעים מה לעשות, בכל דבר נכנסים לספיקות אם לעשות כך או כך, לכן צריך הרבה לבקש מהשם יתברך: "וְתִקְנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, ריבוננו של עולם תן לי עצה טובה שאדע איך להתנהג".

עוד אמר רבינו: אני נוהג שבכל בוקר כשאני קם אני מוסר את עצמי להקדוש ברוך הוא, אני את כל המחשבות שלי, את כל הדיבורים וכל המעשים שלי, הן שלי והן של ילדי ושל כל התלויים בי - להקדוש ברוך הוא. כך גם כשמגיע שבת או חג אני מוסר את עצמי לגמרי להשם יתברך, ואז אני לא צריך לחשוב אחר כך אם נהגתי כשורה או שאולי הייתי צריך לנהוג אחרת, כי אם מסרתי את עצמי להקדוש ברוך הוא הכל בוודאי התנהל כשורה.

אמר ראש הישיבה שליט"א: רבינו אומר כאן כשאומרים במעריב את המילים: 'וְתִקְנְנוּ בְעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ', שיאמרו זאת בכוונה גדולה, צריך אבל לדעת שאין הכוונה לומר שרק שם ישנה הזדמנות לבקש מהשם יתברך על עצה טובה, ואם בדיוק פספסת את הדקה הזו, ונזכרת לאחר השכיבנו שלא כיוונת במילים, אז צריך לחכות עד מחר בכדי לבקש על זה... זה לא כך, מתי שבן אדם נזכר מבעיותיו והוא צריך עצה הוא יכול מיד לבקש: "וְתִקְנְנוּ בְעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, רבונו של עולם תן לי עצה טובה שאדע איך להתנהג", זה לא צריך להיות דווקא במעריב.

לבקש מהשם יתברך זאת העצה לכל העצות, זאת העצה כשאינ עצה, כשלא יודעים איך להתנהג. לך קצת לטייל במקום שאין שם אף אחד, תצעק להשם יתברך שיעזור לך שתדע מה מוטל עליך לעשות, תבקש ממנו: "וְתִקְנְנוּ בְעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, ריבונו של עולם תן לי עצה טובה שאדע איך להתנהג", אם עושים זאת, מבקשים מהשם יתברך שידעו איך להתנהג בכל מצב, אז עוזר הקדוש ברוך הוא ויודעים איך ומה צריך לעשות.

עוד אומר פה רבינו, שהוא נוהג שבכל בוקר כשהוא קם הוא מוסר את עצמו להקדוש ברוך הוא, כל מחשבותיו, דיבוריו ומעשיו, זאת הנהגה מאוד נחוצה, תנסה אותה, תתחיל את היום עם תפילה, תבקש מהשם יתברך בבוקר שכל היום ילך עם הצלחה, אם נמסרים בידי הקדוש ברוך הוא - הכל הרבה יותר קל. מיד בבוקר כשאתה אומר 'מודה אני', תוסיף תפילה קטנה

בשפתך האישית: "ריבונו של עולם, אני מוסר את כל יומי אליך וכל מה שאני צריך לעשות, תעזור לי שיהיה לי יום שמח".

בחזר מוסר את עצמו לבד להקדוש ברוך הוא, ואם השם יתברך עזר והתחתנת ויש לך כבר גם אישה תוסיף גם את אשתך לתפילה, ואם יש לך כבר ברוך השם גם ילדים תוסיף גם אותם, מעסיק מוסיף גם את עובדיו, מלמד או מורה מוסיפים את התלמידים והתלמידות, וכך הלאה.

אדם צריך כל כך הרבה סייעתא דשמיא ביום יום, שהכל יתנהל כשורה, אבל אם נמסרים לידי הקדוש ברוך הוא יש סייעתא דשמיא ויש הצלחה.

השם יתברך יעזור שנציית לרבינו כך יהיו לנו חיים יפים, אמן.

